

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

124-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ, 12 И 13 ЮЛИ 2017 Г.

Становище на Европейския комитет на регионите — Координация на системите за социална сигурност

(2017/C 342/10)

Докладчик:	Ulrike Hiller (DE/ПЕС), член на Сената на свободния ханзейски град Бремен
Отправен документ:	Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и на Регламент (ЕО) № 987/2009 за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 (текст от значение за ЕИП и за Швейцария)
	COM(2016) 815 final

I. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Предложение за регламент

Съображение 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Обезщетенията за дългосрочни грижи досега не бяха включени изрично в материалното приложно поле на Регламент (ЕО) № 883/2004, а се координираха като обезщетения за болест, което води до правна несигурност както за институциите, така и за лицата, кандидатстващи за обезщетения за дългосрочни грижи. Необходимо е да се разработи стабилна правна рамка, съобразена с обезщетенията за дългосрочни грижи в рамките на регламента, за да се включи ясно определение на тези обезщетения.	Обезщетенията за дългосрочни грижи досега не бяха включени изрично в материалното приложно поле на Регламент (ЕО) № 883/2004, а се координираха като обезщетения за болест. Необходимо е да се разработи стабилна правна рамка, съобразена с обезщетенията за дългосрочни грижи в рамките на регламента.

Изложение на мотивите

Засилената координация на предоставянето на дългосрочни грижи следва да се приветства. Освен това понастоящем не може да се направи ясно общо разграничение между предоставянето на дългосрочни грижи и на здравни услуги поради различните правила в държавите членки.

По-задълбочената координация изисква предоставянето на грижи да бъде признато и развито във всички държави членки като съществуващ вид обезщетение в допълнение към обезщетенията за болест. Следователно на този етап за предпочитане е да се преработи член 34, отколкото да се въвежда отделна глава за предоставянето на грижи.

Изменение 2

Предложение за регламент

Член 1, параграф 3, първи абзац

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>След съображение 5 се вмъква следният текст:</p> <p>„(5а) Съдът на Европейския съюз е постановил, че държавите членки имат право да обвържат достъпа на икономически неактивни граждани в приемащата държава членка до социални обезщетения, които не представляват социално подпомагане по смисъла на Директива 2004/38/ЕО, с правото на законно пребиваване по смисъла на посочената директива. Проверката на правото на законно пребиваване следва да се извършва в съответствие с изискването по Директива 2004/38/ЕО. За тези цели икономически неактивният гражданин трябва да бъде ясно разграничен от търсещо работа лице, чието право на пребиваване произтича пряко от член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз. За да се подобри правната яснота за гражданите и институциите, е необходимо кодифицирането на тази съдебна практика.</p>	<p>След съображение 5 се вмъква следният текст:</p> <p>„(5а) Съдът на Европейския съюз е постановил, че държавите членки имат право да обвържат достъпа на икономически неактивни граждани в приемащата държава членка до социални обезщетения, които същевременно представляват социално подпомагане по смисъла на Директива 2004/38/ЕО, с правото на законно пребиваване по смисъла на посочената директива. Проверката на правото на законно пребиваване следва да се извършва в съответствие с изискването по Директива 2004/38/ЕО. За тези цели икономически неактивният гражданин трябва да бъде ясно разграничен от търсещо работа лице, чието право на пребиваване произтича пряко от член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз. За да се подобри правната яснота за гражданите и институциите, е необходимо кодифицирането на тази съдебна практика.</p>

Изложение на мотивите

В споменатото решение Съдът на ЕС постанови, че социални обезщетения, които се определят като парични обезщетения, независещи от вноски, по смисъла на член 70 от Регламент (ЕО) 883/2004, съставляват и „социално подпомагане“ по смисъла на член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО. Доколкото те същевременно представляват социално подпомагане, предвидената тук компетентност на държавите членки е основателна. Предложеното изменение има за цел да внесе пояснение.

Изменение 3

Предложение за регламент

Член 1, параграф 3, трети абзац

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>(5в) Независимо от ограниченията на правото на равно третиране на икономически неактивни лица, които произтичат от Директива 2004/38/ЕО или по друг начин по силата на правото на Съюза, никаква част от настоящия регламент не следва да ограничи основните права, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно правото на човешко достойнство (член 1), правото на живот (член 2) и правото на закрила на здравето (член 35).“</p>	<p>(5в) Независимо от ограниченията на правото на равно третиране на икономически неактивни лица, които произтичат от Директива 2004/38/ЕО или по друг начин по силата на правото на Съюза, никаква част от настоящия регламент не следва да ограничи основните права, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно правото на човешко достойнство (член 1), правото на живот (член 2), правото на социална сигурност и социална помощ (член 34) и правото на закрила на здравето (член 35).“</p>

Изложение на мотивите

Предложеното изменение не се нуждае от обяснение.

Изменение 4

Предложение за регламент

Член 1, параграф 13

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 12 се заменя със следното:</p> <p>„Член 12</p> <p>Специални правила</p> <p>1. Лице, което осъществява дейност като наето лице в държава членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е командировано по смисъла на Директива № 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ или изпратено от този работодател в друга държава членка, за да осъществява там дейност от името на същия работодател, продължава да е подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази дейност не превишава 24 месеца и че лицето не е командировано или изпратено да замести друго наето или самостоятелно заето лице, което преди това е било назначено или изпратено по смисъла на настоящия член.</p> <p>2. Лице, което обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице в държава членка и което отива да осъществява подобна дейност в друга държава членка, продължава да бъде подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази дейност не превишава 24 месеца и че лицето няма да замести друго командировано наето или самостоятелно заето лице.“</p> <p>⁽¹⁾ ОВ L 018, 21.1.1997 г, стр. 1.</p>	<p>Член 12 се заменя със следното:</p> <p>„Член 12</p> <p>Специални правила</p> <p>1. Лице, което осъществява дейност като наето лице в държава членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е командировано по смисъла на Директива № 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ или изпратено от този работодател в друга държава членка, за да осъществява там дейност от името на същия работодател, продължава да е подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази дейност не превишава 12 месеца и че лицето не е командировано или изпратено да замести друго наето или самостоятелно заето лице, което преди това е било назначено или изпратено по смисъла на настоящия член.</p> <p>2. Лице, което обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице в държава членка и което отива да осъществява подобна дейност в друга държава членка, продължава да бъде подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази дейност не превишава 12 месеца и че лицето няма да замести друго командировано наето или самостоятелно заето лице.“</p> <p>⁽¹⁾ ОВ L 018, 21.1.1997 г, стр. 1.</p>

Изложение на мотивите

Предложеното намаляване на срока, след изтичането на който правото на приемащата държава да бъде приложимо в пълна степен за командированите работници, е в съответствие с приетата от КР позиция по отношение на Директивата относно командироването на работници (COR-2016-02881).

Изменение 5

Предложение за регламент

Член 1, параграф 16

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 34 се заличава.	<p style="text-align: center;">Член 34</p> <p>Припокриване на обезщетения за дългосрочни грижи</p> <p>1. <u>Ако получателят на парични обезщетения за дългосрочна грижа, които следва да се разглеждат като обезщетения за болест и поради това се предоставят от компетентната за паричните обезщетения държава членка съгласно членове 21 или 29, има право в същото време и съгласно настоящата глава да претендира за обезщетения в натура, предназначени за същите цели от институцията по място на пребиваване или престой в друга държава членка, а от институцията в първата държава членка също е поискано да възстанови разходите за тези обезщетения в натура съгласно член 35, се прилага общата разпоредба за предотвратяване на припокриването на обезщетения, постановена в член 10, само със следното ограничение: ако заинтересованото лице поиска и получи обезщетенията в натура, от стойността на паричните обезщетения се изважда стойността на обезщетенията в натура, които са поискани или биха могли да бъдат поискани от институцията в първата държава членка, от която е поискано да възстанови разходите.</u></p> <p>2. <u>Административната комисия съставя подробен списък на обезщетенията за дългосрочни грижи, които отговарят на критериите, съдържащи се в член 1, точка (хб) от настоящия регламент, в който се посочва кои от обезщетенията са в натура и кои са парични обезщетения.</u></p> <p>3. <u>Две или повече държави членки или техните компетентни органи могат да се споразумеят за други мерки или за допълнителни мерки, които не са по-неблагоприятни за съответните лица от принципите, установени в параграф 1.</u></p>

Изложение на мотивите

Ако не бъде добавена глава 1а (изменение 5), член 34, параграф 2 трябва да бъде преформулиран, за да се уточни как трябва да бъде изготвен списъкът от страна на Административната комисия. За мотивите по същество: вж. изложението на мотивите към изменение 1 (съображение 6).

Информация на секретариата: Оригиналният текст на член 34, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социално осигуряване гласи: „(2) Административната комисия съставя списъка на паричните обезщетения и обезщетенията в натура, обхванати от параграф 1.“

Изменение 6

Предложение за регламент

Член 1, параграф 17

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>След член 35 се добавя следната глава: „ГЛАВА 1а Обезщетения за дългосрочни грижи</p>	

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Член 35а</p> <p>Общи разпоредби</p> <p>1. Без да се засягат специфичните разпоредби на настоящата глава, членове 17—32 се прилагат <i>mutatis mutandis</i> за обезщетенията за дългосрочни грижи.</p> <p>2. Административната комисия съставя подробен списък на обезщетенията за дългосрочни грижи, които отговарят на критериите, съдържащи се в член 1 (хб) от настоящия регламент, като се посочва кои от обезщетенията са в натура и кои са парични обезщетения.</p> <p>3. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да предоставят парични обезщетения за дългосрочни грижи в съответствие с другите глави от дял III, ако обезщетението и специфичните условия, приложими за него, са изброени в приложение XII, и при условие че резултатът от тази координация е поне толкова благоприятен за бенефициерите, колкото ако обезщетението е координирано съгласно настоящата глава.</p> <p>Член 35б</p> <p>Припокриване на обезщетения за дългосрочни грижи</p> <p>1. Ако получателят на парични обезщетения за дългосрочни грижи, отпуснати съгласно законодателството на компетентната държава членка, получава същевременно и съгласно тази глава обезщетения за дългосрочни грижи в натура от институцията по местопребиваване или престой в друга държава членка, и от институцията в първата държава членка също е поискано да възстанови разходите за тези обезщетения в натура съгласно член 35в, се прилага общата разпоредба за предотвратяване на припокриването на обезщетения, постановена в член 10, само със следното ограничение: от размера на паричните обезщетения се изважда възстановимата сума от обезщетенията в натура, изискуема по член 35в от институцията в първата държава членка.</p> <p>2. Две или повече държави членки или техните компетентни органи могат да се споразумеят за други мерки или за допълнителни мерки, които не са по-неблагоприятни за съответните лица от принципите, установени в параграф 1.</p> <p>Член 35в</p> <p>Възстановяване на разходи между институциите</p> <p>1. Член 35 се прилага <i>mutatis mutandis</i> за обезщетенията за дългосрочни грижи.</p> <p>2. Ако законодателството на държавата членка, в която се намира компетентната институция съгласно тази глава, не предвижда обезщетения за дългосрочни грижи в натура, институцията в тази държава членка, която е или би била компетентна съгласно глава 1 за възстановяване на разходите за обезщетения за болест в натура, предоставени в друга държава членка, се счита за компетентна и в съответствие с глава 1а.“</p>	

Изложение на мотивите

Вж. изложението на мотивите към изменение 1 (съображение 6).

Изменение 7

Предложение за регламент

Член 1, параграф 22

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>2. Чрез дерогация от параграф 1 напълно безработно лице, което по време на последната си дейност като наето или самостоятелно заето лице е пребивавало в държава членка, различна от компетентната, и което не е било осигурено срещу безработица в продължение на поне 12 месеца изключително според законодателството на компетентната държава членка, се поставя на разположение на службите по заетостта в държавата членка на пребиваване. Такова лице получава обезщетения в съответствие със законодателството на държавата членка по пребиваване, както ако е било пълноправно осигурено срещу безработица в съответствие със законодателството в тази държава членка. Тези обезщетения се предоставят от институцията на държавата членка на пребиваване. Като алтернатива напълно безработното лице, посочено в настоящия параграф, което би имало право на обезщетение за безработица единствено съгласно националното законодателство на компетентната държава членка, ако живее в нея, може вместо това да избере да бъде на разположение на службите по заетостта в тази държава членка и да получава обезщетения в съответствие с нейното законодателство, както ако пребивава там.</p>	<p>2. Чрез дерогация от параграф 1 напълно безработно лице, което по време на последната си дейност като наето или самостоятелно заето лице е пребивавало в държава членка, различна от компетентната, и което не е било осигурено срещу безработица в продължение на поне 12 месеца изключително според законодателството на компетентната държава членка, се поставя на разположение на службите по заетостта в държавата членка на пребиваване. Такова лице получава обезщетения в съответствие със законодателството на държавата членка по пребиваване, както ако е било пълноправно осигурено срещу безработица в съответствие със законодателството в тази държава членка. Тези обезщетения се предоставят от институцията на държавата членка на пребиваване.</p>

Изложение на мотивите

Дерогацията остава без последствия, в случаите, когато твърде кратката (под 12 месеца) продължителност на заетостта не води до право на обезщетение. Тогава тя би била излишна. Ако обаче възниква право на обезщетение, например във връзка с периоди на заетост в други държави членки, които следва да се вземат предвид съгласно член 6, трябва да се обоснове защо трябва да се изисква от държавата членка на пребиваване да предостави тези обезщетения, при положение че други държави членки са получили вноските. Тази разпоредба не съответства и на разпоредбата, предложена в член 64, която гарантира прехвърлянето на обезщетения в подобни случаи.

Изменение 8

Предложение за регламент

Член 2, параграф 11 (1)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>След член 19, параграф 2 се добавят следните параграфи:</p> <p>3. Когато от дадена институция се изисква да издаде декларацията, посочена по-горе, тя трябва да направи адекватна оценка на съответните факти и да гарантира, че информацията, въз основа на която е представена декларацията, е вярна.</p>	<p>След член 19, параграф 2 се добавят следните параграфи:</p> <p>3. Когато от дадена институция се изисква да издаде декларацията, посочена по-горе, тя трябва да направи адекватна оценка на съответните факти.</p>

Изложение на мотивите

Институциите, издаващи декларациите, не могат да гарантират достоверността на тази информация. Те трябва да разчитат на правилно подадените данни от работодателя. В частност, институциите, издаващи декларацията, не могат да бъдат държани отговорни за невярна информация, когато получената от тях самите информация е била невярна.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. подкрепя свободната и справедлива мобилност на работната сила и затова приветства преразглеждането на правилата за координация на системите за социална сигурност на фона на нарастващата мобилност на гражданите в рамките на ЕС;
2. отбелязва, че свободното движение на работници, като отрицателна интеграция на вътрешния пазар, трябва да бъде допълнено чрез координация на социалната сигурност като положителна интеграция в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз и съдебната практика на Съда на Европейския съюз;
3. счита, че внесените от Европейската комисия предложения за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и на Регламент (ЕО) № 987/2009 за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 са като цяло целесъобразни и полезни и затова ги одобрява;
4. припомня на Комисията за нейната инициатива за по-добро законотворчество и отбелязва, че с цел определяне на правното положение, комплексният набор от правила, съставен от Регламент № 883/2004 и Регламент № 987/2009, трябва да остане разбираем както за органите, така и за гражданите;
5. подчертава значението на регионалните мрежи за консултация и подкрепа за мобилните граждани на ЕС. Те са от съществено значение за предотвратяване на експлоатацията на мобилните работници и на организирания измами. КР призовава за укрепването на тези мрежи;
6. подчертава, че предложението на Комисията е необходимо, за да се гарантира свободното движение на работниците. Следователно, поради еднозначното правно основание на член 48 от ДФЕС, не възникват въпроси, свързани със субсидиарността по отношение на предложението на Комисията. Действително, целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, но — поради мащаба и/или ефекта от това действие, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на ЕС, тъй като предложеното действие включва транснационални аспекти, които не могат да бъдат подходящо регулирани посредством самостоятелни мерки от държавите членки и/или от регионалните и местните власти;
7. подчертава особения си интерес във връзка с продължаването на техническия диалог с Европейската комисия по тази тема и във връзка с това подчертава значението на доклада за оценката на въздействието, който Комисията ще представи своевременно въз основа на споразумението си за сътрудничество с КР;

Командиране на работници

8. взема под внимание напредъка по отношение на регулирането на командироването и подобряването на удостоверяването на командироване. Приветства факта, че посредством добавянето на член 76а Комисията се оправомощава да приема актове за изпълнение в съответствие с член 291 от ДФЕС, чрез които да се въвежда стандартна процедура за издаване, проверка и отнемане на преносимия документ А1 (т.нар. удостоверение А1), така че да се предотврати злоупотребата с този документ. Въвеждането на тази процедура може да спомогне значително за избягването на продължителни съдебни производства, както и на производства за установяване на нарушения, като по този начин се допринесе за правна стабилност в рамките на Европейския съюз;
9. припомня, че представеното предложение за регламент за изменение на Регламент № 883/2004, актуализиращо процедурите за издаването на удостоверенията А1, представлява ключов елемент за подобряването на защитата срещу социални злоупотреби спрямо командировани работници в рамките на паралелно протичащото преразглеждане на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници. С оглед на значението на този въпрос всяка стъпка към постигането на обвързваща, ясна и непосредствена бъдеща процедура за издаване на удостоверенията А1 е от особено значение и заслужава специално внимание;
10. посочва, във връзка с командироването на работници, че социалната сигурност до голяма степен зависи от изясняването на правилата и определенията, поради което еднозначното тълкуване на важни понятия, като например „самостоятелна заетост“ или „място на установяване на стопанска дейност“ би спомогнало за ефективното справяне с проблемите на фиктивната самостоятелна заетост и дружествата от типа „пощенски кутии“;

11. във връзка с това изтъква отново виждането си, че срокът, след изтичането на който правото на приемащата държава се прилага изцяло за трудовите правоотношения при командироване, следва да бъде 12 месеца ⁽¹⁾;

12. изразява съжаление поради забавянето на въвеждането на електронния обмен на социално-осигурителна информация (EESSI). Смята, че електронният обмен на данни в цяла Европа е от съществено значение;

Обезщетения за болест и дългосрочни грижи

13. отбелязва, че координирането на обезщетенията за дългосрочни грижи разширява приложното поле на координиращите законодателни актове, необходими за постигането на целите на предложеното действие; забраната за припокриване по отношение на обезщетенията за болест и дългосрочни грижи обаче би била трудна за прилагане;

14. отбелязва, че закрилата на болните хора, пребиваващи в дадена държава членка, трябва да се гарантира и тогава, когато те нямат право на пребиваване в тази държава членка. Посочва обаче, че здравно застрахователно покритие в чужбина често бива трудно признавано въз основа на действащото право на ЕС и в някои държави — членки на ЕС, предоставянето на здравно застрахователно покритие често бива изцяло и неправомерно отказвано на лицата с несигурна заетост.

15. поради това приветства по принцип факта, че правото на здравно застрахователно покритие за икономически неактивните и нуждаещите се граждани на ЕС в крайна сметка се определя въз основа на действителното местопребиваване в дадена държава членка, а не от законното пребиваване. В това отношение трябва да се постанови правото на приемащата държавата членка на възстановяване на разходите от страна на компетентната държава членка;

Обезщетения при безработица

16. счита новите правила за координация на обезщетенията при безработица за целесъобразни. Въпреки че предвидената в член 65, параграф 2 от Регламент № 883/2004 дерогация за краткосрочни трудови отношения с продължителност по-малко от 12 месеца може да не е необходима строго погледнато, тя изяснява текста;

17. приветства предвиденото удължаване на периода, в който могат да се прехвърлят обезщетения за безработица, от три на шест месеца. Отбелязва обаче, че това трябва да се съчетава с подходящи активни политики по заетостта, които представляват ключов елемент от т.нар. „стратегии за активизиране“ на пазара на труда, насочени към взаимодействието между системите за осигуряване срещу безработица и за подпомагане, активните политики по заетостта и изискванията за получаване на обезщетения. КР счита, че е необходимо да се уточнят начините, по които държавите членки биха могли да удължат срока за прехвърляне над определения в действащото европейско законодателство. КР изразява обаче загриженост относно специалния режим по отношение на периоди на заетост под 12 месеца;

Семейни обезщетения

18. подчертава, че всички граждани на ЕС имат право на семейни социални обезщетения в държавата, в която са регистрирани, работят или подлежат на данъчно облагане, въпреки че може да има значителни различия между държавите членки относно семейно-социалните права;

Специални парични обезщетения, независещи от вноски

19. отчита компетентността, съгласно съдебната практика на Съда на ЕС относно правомощията на държавите членки, за определянето на социалното подпомагане на нуждаещи се икономически неактивни лица и приветства твърдението, че в този процес трябва да се зачитат европейските основни права и правата на човека, като важен нов подход. Приветства факта, че в бъдеще тези лица няма да бъдат изключени от схемата за здравно застрахователно покритие, включително въз основа на фактическо местожителство, и отбелязва, че може да им бъде позволено да участват по подходящ начин в схема за здравно застрахователно покритие въз основа на обичайното им местожителство. Остава обаче открит въпросът по какъв начин ще се оправдава ограничаването или дори лишаването от социално подпомагане. Същевременно разширяването на приложното поле на този принцип, така че да бъдат обхванати лицата, пребиваващи в държава членка, различна от тяхната собствена, налага прилагането му да се регулира и с оглед установяване на еднакво поведение и отговорност за държавите членки;

Трансгранични работници

20. изразява съжаление във връзка с липсата на надеждни данни и информация относно броя на пограничните работници по смисъла на законовото определение, съдържащо се в Регламент № 883/2004;

⁽¹⁾ Становище относно „Изменение на Директивата относно командироването на работници“ (COR-2016-02881).

21. отбелязва, че пограничните региони разполагат с богат опит по отношение на мобилните работници. КР призовава Комисията и държавите членки да използват този опит. Във връзка с това приканва Комисията да укрепи услугите за подпомагане на трансграничната трудова мобилност, предоставяни от EURES, включително посредством съществуващите трансгранични партньорства в рамките на мрежата, като същевременно насърчи създаването на нови партньорства, както и да даде възможност на тези служби да събират надеждна информация относно броя и профила на трансграничните работници и техните работодатели.

Брюксел, 12 юли 2017 година.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Markku MARKKULA
